

Vietoj redakcijos žodžio...

Pasaka, kuri tapo kalėdinė

Aš gyvenau šalyje, kurioje nėra Kalėdų. Toje šalyje buvo visko: ir ežerų, ir upių, ir girių, ir paukščių, ir kačių, bet Kalėdų nebuvo. Šalyje, kurioje nėra Kalėdų, nėra gera ir gyventi. Bet ką padarysi, mielas žmogau, kad turi gyventi tokioje nelinksmoje šalyje. Juk ir joje kas nors turi gyventi.

Kartą parėjau namo, pakūriau židinį, atsisėdau į fotelį, kurio visos spyruoklės ir viena koja buvo lūžusi, prisikimšau pypkę ir pradėjau žiūrėti pro langą į gatvę, kurioje niekas nelaukė Kalėdų.

Ten, už lango, vienas paskui kitą geso žiburiai, mat toje šalyje, kurioje aš gyvenau, žmonės anksti eidavo miegoti ir kuo ilgiau stengdavosi neprabusti. Nes ką veikti šalyje, kurioje nėra Kalėdų?

Taigi geso žiburiai, pilkėjo dangus, ir iš jo ėmė kristi dideliais dideliais kashniais žydras žydras sniegas. Sniegas krito krito, oras darėsi vis grynesnis ir grynesnis, ir aš išgirdau – iš pradžių maniau, pasivaideno – kažkas tyliai tyliai, žydrai žydrai šnibžda: Kalėdos, Kalėdos, Kalėdos. Ne iškart supratau, kad tai sniegės.

Pasidarė šalta, ir aš uždariau langą. Ugnis, kuri, kaip tu žinai, labai nemėgsta šalčio, linksmiau subrazdėjo židinyje, ir jos atšvaitai krito ant sienos, fotelio ir stalo. Tada užuodžiau: kvepia.

Labai labai pažįstama. Dar iš tų laikų, kai buvau vaikas. Ir staiga supratau – kvepia maža eglutė.

Antanas Ramonas

Šiame „Klaustuko“ numeryje kviečiame paskaityti apie Mokinio Nobelio laureatus, apie naujus mokytojus ir gimnazijos penktokus. Padėkime išrinkti metų knygą, išsikepkime meduolius bei išspręskime kryžiažodį apie gimnaziją.

ŽODIS MOKYTOJUI...

Reflektuojanti mintis suklūsta, susidūrusi su metų sandūra, nes visada žmogus pagalvoja apie praėjusius metus: kuo jie buvo ypatingi, gal tai buvo paslaptis, gal tai buvo kalnagūbris, gal viltis, gal svajonės išsipildymas, sizifiškas darbas, pasiukojimas, tyli branda, jaunatviškas poelgis, atsiprašymas.. Šventinę nuotaiką išgyvena ir „Klaustukas“, klausiantis, tyrinėjantis, ieškantis, „žvejojantis“... Drįstu pasakyti, kad gimnazijos laikraščiu labiausiai būdinga klausiančiojo, klausinėjančio laikysena. „Klaustukas“ pagal galimybes siekia atsakyti, yra atsakantis, atsakinėjantis, tegul ne į visus klausimus, kuriuos kelia gyvenimas. Į svarbiausią klausimą, kaip gyvename mokykloje, kokie esame bendruomenėje, iš ko imame valią tęstis, būti, išlikti- bandyti atsakyti galime tik būdami bendruomenėje.

Į ką bendruomenė gali atsiremti? Kur ieškoti realizacijos pavyzdžių? Ribodamiesi XXI amžiumi, šių metų šventėmis, svarbiais įvykiais turbūt galėtume laikyti šiuos 10 faktų, kurie žinotini apie Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos 2016- 2017 mokslo metus:

43 abiturientų laidos pasiekimai – 10 šim-

tukų už valstybinius brandos egzaminus, penkių abiturientų brandos egzaminų rezultatai 98-99 balai.

Lapkričio 9 – 13 d. Vilniaus universiteto (VU) studentų komanda (tarp jų buvusi mūsų gimnazijos 39 laidos abiturientė Miglė Kalvaitė) „Vilnius-Lithuania iGEM“ dalyvavo prestižiniame tarptautiniame sintetinės biologijos konkurse „iGEM“ ir iškovojo konkurso didįjį prizą.

Tarptautinėje biologijos olimpiadoje, įvykusioje liepos 23-30 dienomis Jungtinėje Karalystėje, Koventryje sidabrą iškovojo Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos abiturientė Justė Navickaitė.

Įgyvendinta pilietinė iniciatyva „Vasario 16-ąją švęsk linksmai ir išradingai“, iš LR Prezidentės rankų gauta trispalvė.

Įvyko simbolinis bėgimas „Šimtmečio be-laukiant“ nuo Trakų pilies iki gimnazijos.

Organizuota „Karjeros diena“, skirta I-IV gimnazijos klasių mokiniams.

Dalyvauta projektuose: „Dideli ir maži ekranai. Medijų raštingumas Lietuvos mokyklose“, „Tyrejų naktis“, „Komunikacijos modelis“,

„Nuodugnus mokymasis“, „Erasmus +KA2E-learning from Nature (E- mokymasis iš gamtos), „Mokyklos – Europos parlamento ambasadorės“.

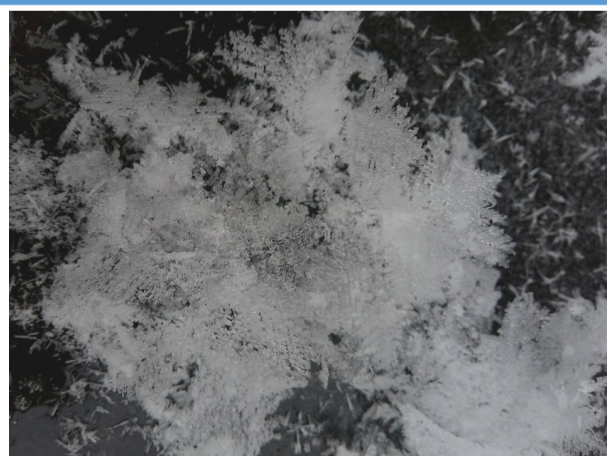
Laimėjimai šalies ir tarptautiniuose konkursuose ir olimpiadose: 7 prizinės vietos, 5 darbai – tarp geriausiųjų, rajono- apie 60 prizinių vietų.

Penktą kartą laimėtas teisinių žinių konkursas „Temidė“

Pirmą kartą matematikai ir jų draugai paminėjo tarptautinę skaičiaus PI dieną.

Sveikiname gimnazijos bendruomenę Kalėdų ir Naujųjų metų proga, linkime sutelktumo, optimizmo, drąsios veiklos, gerų mokinių pasiekimų, prasmingo darbo, gebėjimo susitarti, pasitikėti, stabtelėti ir vėl ir vėl eiti į priekį: į naujus metus, į kitą lygį, į Lietuvos šimtmečių sandūrą. O visa kita padarys pats gyvenimas.

Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos
administracija
2017-12-22

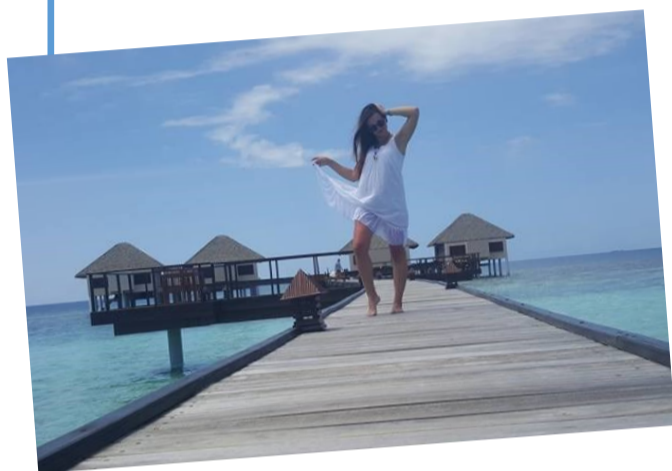
Žvilės Nebutovaitės nuotraukos

NORIU PAŽINTI. NORIU ŽINOTI. NORIU SUPRASTI.

Susipažinkime su naujais mokytojais.

„Klaustuko“ klausimai:

1. Kiek metų dirbate pedagoginį darbą?
2. Kuo skiriasi mūsų mokykla ir mokiniai nuo mokyklos, kurioje dirbate?
3. Kokių naujovių atnešate? Kokių turite planų?
4. Kas jus galutinai išveda iš kantrybės? Kas labiausiai pradžiugina?
5. Kada supratote, kas yra gyvenimas?

tarp mokinių neįvardinsiu.

3. Dirbu gimnazijoje labai dar mažai, nepilnus metus, ir naujovė tai, kad esu jauna matematikos mokytoja. O planai yra dideli, pirmiausiai tai esu mokytoja ieškotoja, ieškanti įdomių mokymo metodų, kurie padėtų mokiniams pažinti matematikos grožį. Planuoju ateityje mokiniams vesti seminarus, kaip mokytis matematikos. Taip pat planuose yra ir knyga, kurią norėčiau parašyti, tik apie ką, šiandien aš nenoriu atskleisti, tegul tai bus intriga.
4. Džiugina kiekvienas rytas mokykloje, kol ateini iki savo kabineto ir jau esi pasakiusi mažiausiai 30 kartų „labas rytas“. O labiausiai pradžiugina, kai mokiniai supranta tavo dėstomą pamoką, aktyviai joje dalyvauja, ieško įvairių problemos sprendimo būdų. Mane labai sunku išvesti yra iš kantrybės ir pasakyti, kas išveda, yra labai sunku, kadangi kiekviena diena yra skirtinga, priklauso, kokia yra tavo nuotaika, kaip tą dieną jautiesi.
5. Kadangi gyvenimo prasmės klausimas ne kartą buvo iškilęs, aš jo prasmę supratau labai anksti - dar būdama mokinė. Nuolat galvoju apie gyvenimą ir kas yra tas gyvenimas. Noriu savo gyvenimą nugyventi prasmingai ir pasiimti iš jo viską, ką jis duoda, gyventi jį taip, kad žmonės ilgai prisimintų tave ir tavo nuveiktus darbus.

Atsako matematikos mokytoja Dovilė Žigienė

1. Pedagoginį darbą dirbu jau trečius metus.
2. Skiriasi tuo, kad prieš tai dirbau pagrindinėje mokykloje, kurioje mokinių skaičius buvo labai mažas. Mokykloje mokėsi pirmų – dešimtų klasių mokiniai. Sunku pasakyti, kuo skiriasi mokyklų mokiniai, kadangi mes, žmonės, esame visi skirtingi ir savaip įdomūs, todėl skirtumų

Atsako tikybos mokytoja Irma Karvelytė

Įsidarbinau mokytoja 2017 metų pradžioje, tad pedagoginio darbo patirtis neturi nė metų. Darbas

Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijoje yra mano „krikštas“ pedagoginėje veikloje, tad kalbėti apie atnešamas naujoves gal kiek sudėtinga, nes jaučiu, kad kartu su mokiniais mokausi ir pati. Tikiuosi, kad ateityje dorinio ugdymo procesą pavyks plėsti už mokyklos ribų, glaudžiau bendradarbiauti su Trakų parapija, arkivyskupijų jaunimo centrais, aktyviau dalyvauti įvairiuose Lietuvos ir galbūt pasaulio renginiuose, skirtuose tikinčiam ir ieškančiam jaunimui.

Darbo procese (ne paslaptis niekam) dienų būna įvairių. Labiausiai džiugina atviri, energingi jauni žmonės, keliami aktualūs klausimai, pasidalinimai patirtimis ir savo suvokimu. Kai mokiniai jaučiasi laisvai, drąsiai klausia, domisi, netgi prieštarauja, ieško. Kantrybės turiu nemažai, galbūt tai viena iš priežasčių, dėl kurių ir pasirinkau šį kelią, tačiau neretai pastebimas mokinių abejingumas išmuša mane iš vėžių.

Suvokti, kas yra gyvenimas, – gyvenimo tikslas. Į šį klausimą esu atsakiusi sau jau daugybę kartų, tačiau ieškojimas galutinio atsakymo tikriausiai niekada nesibaigs. Aiškesnis suvokimas apie gyvenimą atėjo kartu su sąmoningu asmeninio tikėjimo supratimu, tai įvyko gana anksti, maždaug kai buvau keturiolikos metų. Žinoma, mano suvokimas brendo ir tebebręsta kartu su manimi.

Atsako istorijos mokytoja Vaida Martišiūtė

1. Laimingi žmonės laiko neskaičiuoja. O šiaip tikriausiai jau penktus metus.
2. Kol kas mano pastebėjimas toks, kad mokykloje yra daug gabių, motyvuotų, smalsių, kūrybiškų, iniciatyvių vaikų. Pagarba jiems. Mokykla ir mokytojai yra tokie, kurie suteikia visas reikalingas sąlygas vaikų tobulėjimui.
3. Šiais laikais mokinius sunku kuo nors nustebinti, nebent pamokos turinį pateiktum facebook'o news feed'e (naujienų sraute). Bet net ir dabartinei išmaniajai kartai dažnai užtenka tiesiog supratimo ir nuoširdaus bendravimo, jausmo, kad gali pasitikėti suaugusiu žmogumi. Manau, kad mokiniai jaučia, jog gali manimi pasitikėti.
Norėčiau, kad mokyklos mokiniai kuo aktyviau dalyvautų projektuose, konkursuose, olimpiadose. Taip pat planuoju, kad sėkmingai „užauginsiu“ savo pirmuosius auklėtinius šioje mokykloje.
4. Kai atvažiavusi į darbą nerandu vietos mašinai (juokauju). Iš kantrybės mane dažniausiai išveda triukšmas pamokų metu, nepagrįstas mokinių atsikalbinėjimas, sistemingai neatliekami namų darbai.
Mane labiausiai džiugina, kai mokiniams kyla natūralūs, kartais, atrodo, vaikiški klausimai (pvz., kas atsitiko su žuvusių žmonių kūnais po Žalgirio mūšio?), kai jaučiu, kad tarp manęs ir mokinių yra abipusis pasitikėjimo jausmas. Taip pat džiugina, kai, pasibaigus pamokai, mokiniai iš jos išeina kupini teigiamų emocijų.
5. Vis dar bandau tai išsiaiškinti... Kaip sakoma - in process...

NORIU PAŽINTI. NORIU ŽINOTI. NORIU SUPRASTI.

Tęsiame pažinti su naujais mokytojais.

„Klaustuko“ klausimai:

1. Kiek metų dirbate pedagoginį darbą?
2. Kuo skiriasi mūsų mokykla ir mokiniai nuo mokyklos, kurioje dirbate?
3. Kokių naujovių atnešate? Kokių turite planų?
4. Kas jus galutinai išveda iš kantrybės? Kas labiausiai pradžiugina?
5. Kada supratote, kas yra gyvenimas?

lėdami ja kalbėti.

Užsienio kalbos mokymas neatsiejamas nuo šalies kultūros, tradicijų, papročių, todėl mano planuose yra organizuoti netradicines pamokas, kurių metu mokiniai pajustų frankofonišką dvasią, patirtų kuo daugiau gerų emocijų bei užsinerėtų aplankyti Prancūziją ar kitą prancūzakalbę šalį.

4. Dirbant mokytojos darbą mane labiausiai džiugina atgalinis ryšys: mokinių šypsenos, džiugesys, padėkos, geri atsiliepimai, šilti apkabinimai.

Na, o kalbant apie kantrybę, tai jos turiu - nors vežimu vežk. Tikrai dar niekas niekada neišvedė iš kantrybės.

5. Dar studijų metais viena prancūzų kalbos dėstytoja davė užduotį: suformuluokite prancūziškai savo gyvenimo credo. Ir tą pat minutę man šovė mintis: „La vie est seule, alors il faut en profiter!“ (Gyvenimas vienas, tad reikia juo naudotis.) Nuo tos dienos taip ir gyvenu. Kiekviena diena man yra šventė, kiekviena akimirka yra vienintelė ir nepakartojama! Tad labai norėčiau visiems palinkėti džiaugtis gyvenimu, paimti iš jo viską, ką duoda, ir dalintis savo džiaugsmu su kitais.

Atsako prancūzų kalbos mokytoja Neringa Svinkūnienė

1. Pedagoginį darbą dirbu 10 metų.
2. Lyginant su mokykla, kurioje dirbau anksčiau, TVDG yra mažiau triukšminga. Kalbant apie mokinius, visi labai skirtingi. Pastebėjau, kad nemaža dalis mokinių domisi menu, gražiai piešia, groja, dainuoja, yra smalsūs bei žingeidūs.
3. Labai norėčiau, kad prancūzų kalbą rinktųsi mokyti daugiau mokinių, o tie, kurie jau pasirinkę, degtų noru ją išmokyti ir didžiutęsi ga-

Metų knygos rinkimai

Metų knygos rinkimai vyksta kasmet nuo 2005 m. ir jau tapo svarbiu tradiciniu Lietuvos kultūros įvykiu.

Akcijos tikslas - skatinti Lietuvos gyventojus domėtis šiuolaikine lietuvių literatūra, kelti mūsų visuomenėje skaitymo prestižą. Akcijos idėja - pristatyti geriausius praeitais metais išleistus lietuvių literatūros kūrinius keturiose - vaikų, paauglių, suaugusiųjų ir poezijos - knygų kategorijose.

Metų knygos rinkimų organizatoriai atrinko geriausias paraiškas ir jas pateikusioms bibliotekoms padovanojo po vienos kategorijos akcijai siūlomų knygų komplektą.

Džiaugiamės, kad patekome tarp laimėtojų ir į gimnaziją atkeliavo knygų paaugliams penketukas:

- ♦ Ilona Ežerinytė „Sutikti eidą“, romanas (Alma littera, 2016);
- ♦ Daina Opolskaitė „Ir viena kartą, Riči“, romanas (Alma littera, 2016);
- ♦ Ramutė Skučaitė „Tai priimkit, kas priklaus“, poezija, proza vaikams ir ne vaikams, iliustravo Jūratė Račinskaitė (Lietuvos rašytojų sąjungos leidykla, 2016);
- ♦ Renata Šerelytė „Žvaigždžių medžiaga“, romanas (Alma littera, 2016);
- ♦ Laura Varslauskaitė „Mano didelis mažas Aš“, romanas (Alma littera, 2016).

Iki vasario 25 dienos turime laiko jas perskaityti ir išrinkti labiausiai patikusią knygą paaugliams. Gimnazijos biblioteka kviečia skaityti ir rinkti 2017 metų knygą paaugliams.

Laima Lukšienė, informacinio centro vedėja

MŪSŲ GIMNAZIJOS PENKTOKAI

Gimnazijos laikraščio „Klaustukas“ redakcija ir visa mokyklos bendruomenė sveikina Jus, penktokai, atkeliavusius į mūsų gimnaziją.

5a klasės prisistatymas

„Mūsų klasės šūkis: 5a - tai jėga, mylima ir gerbiama.“

„Mūsų klasė yra ypatinga, nes joje lengvai pri-tampa naujokai.“

„Mums patinka mokytis Trakų Vytauto Didžio-jo gimnazijoje, nes daugiau laisvės, galima i-šeiti į lauką.“

„Mūsų klasės vadovė yra pati geriausia, nes organizuoja puikias eks-kursijas, moka draugauti su vaikais, gerbia juos“.

„Mes labai tikimės, kad būsime drausmingesni, gerai mokysimės.“

„Mūsų klasė pasižada, kad klausys mokytojų, bus geri ir atsakingi.“

„Mūsų klasė visiems mokytojams linki KANTRYBĖS!“

5c klasės prisistatymas

„Mūsų klasės šūkis: 5c yra jėga, mes išliksim visada.“

„Mūsų klasė yra ypatinga, nes labai kūrybinga.“

„Mums patinka mokytis Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijoje, nes valgykloje skanus maistas.“

„Mūsų klasės vadovė yra pati geriausia, nes ji yra draugiška, šiuolaikiška ir „faina“.

„Mes labai tikimės, kad būsime draugiškesni.“

„Mūsų klasė pasižada, kad laikysis gimnazijos taisyklių ir mažiau „trukdys“ socialinei pedagogei.“

„Mūsų klasė visiems mokytojams linki KANTRYBĖS!“

5b klasės prisistatymas

„Mūsų klasės šūkis: Mes geriausi, mes stipriausi, mes mokykloje rimčiausi.“

„Mūsų klasė yra ypatinga, nes yra kaip vienas kumštis.“

„Mums patinka mokytis Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijoje, nes valgykloje skanus mais-tas, mokosi daug draugų, geri mokytojai, daugiau erdvės.“

„Mūsų klasės vadovė yra pati geriausia, nes dažnai organizuo-ja ekskursijas, leidžia būti savi-mi, turi humoro jausmą, graži ir geraširdė.“

„Mes labai tikimės, kad visada bus pamokos be skambučių.“

„Mūsų klasė pasižada, kad daug išmoks, nesimuš, nesityčios iš kitų.“

„Mūsų klasė visiems mokytojams linki KANTRYBĖS (ypač matematikos mokytojai), gerų Kalėdų.“

NORIU PAŽINTI. NORIU ŽINOTI. NORIU SUPRASTI.

MOKINIO NOBELIO PREMIJŲ LAUREATAI 2017

Dalios Valikonienės nuotrauka

Sveikiname visus, atvykusius pasveikinti devynių Nobelio premijos laureatų, kurie sėkmingai pasirodė olimpiadose, respublikiniuose ir tarptautiniuose konkursuose, sužibėjo savo unikaliais gebėjimais ir sportiniais pasiekimais. Pūkūs, stebinantys kasmetiniai rezultatai rodo mūsų mokinių gerą pasirengimą, išskirtinius talentus ir gebėjimą varžytis **pasauliniu** lygiu.

Tėvai, šeima daro didelę įtaką vaiko motyvacijai – juk rengiantis konkursams nepakanka žinių, kurios gaunamos tik bendrojo ugdymo pamokose. Mokiniam tenka mokytis ir savarankiškai, todėl tėvų palaikymas, nuostata, kad jo tikslai yra prasmingi – labai svarbi. Sėkmingų rezultatų įmanoma pasiekti tik tada, kai išvien dirba visi – mokinys, jo tėvai ir mokytojas.

Šiandien susirinkome pasidžiaugti talentingais jaunuoliais, kurie rodo kryptį, kurios turi laikytis šiuolaikinė mokykla. Bet manau, kad visi tėvai, mokytojai ir patys moksleiviai sutiks, kad jų pasiekimus lėmė ne tik talentas. Už kiekvienos sėkmės istorijos slypi iniciatyvumas, dra-

sumas, pasitikėjimas savimi, **disciplina** ir ilgos darbo vailandos. Ir kas geriau įkūnija šias savybes, jei ne darbštuolės bitės, kurios taip pat geba spręsti kompleksines matematinės problemas. Jei planuojate kelionę ir ieškote trumpiausio maršruto tarp daugybės objektų, kuriuos norite aplankyti, greičiausiai atsakymą gautumėte

2017 m. laureatai iš bitės, o ne iš superkompiuterio. (<https://www.delfi.lt/grynas/gamta/kodel-kamanems-nerieikia-skaiciuotuvo.d?id=38487937>)

Galbūt apie bičių protinius sugebėjimus sužinojome ne taip ir seniai, bet apie jų darbštumą sekame sakmes jau tūkstančius metų.

Viena iš jų byloja:

„Kai Dievas išvarė Adomą ir Ievą iš rojus, jie labai nusiminė, nes nežinojo, ko griebtis. Bet netrukus prisiminė Dievo žodžius, jog veido prakaitu pelnys sau duoną, tad griebėsi darbo. Adomas pasidarė medinį kauptuką, kuris ir buvo pirmasis darbo įrankis. Pradėjo Adomas tuo kauptuku žemę kasti, draskyti, purenti. Dirbo taip nuoširdžiai, kad ant veido pasirodė prakaito lašai. Bet jis nemetė darbo, kantriai plušėjo toliau, vis didesnę plotą puredamas. Taip uoliai dirbo, jog nepajuto, kaip prakaitas lašais pradėjo varvėti ant supurentos žemės.

O koks stebuklas. Vos tik prakaito lašas paliesdavo žemę, tuoj pat virsdavo sparnuotu

gyvu sutvėrimu. Šį sutvėrimą pavadino bitėmis, kurios tapo darbštumo, amžinybės, gerumo bei turtingumo simboliu. O apie žmogų, kuris daug dirba, sakoma, kad jis darbštus kaip bitelė.“

Bet sunkiai dirbdami, turime nepamiršti, kad reikia tikėti tuo, ką darai. „Vizija be veiksmo yra tik svajonė. Veiksmas be vizijos – tai tik laiko švaistymas. Vizija kartu su veiksmu gali pakeisti pasaulį,“ – sakė Joel Barkeris, o rusų rašytojas Fiodoras Dostojevskis rašė: „Ko nepasiekia genijus, pasiekia kantrumas“.

Mieli jaunieji talentai, džiaugiamės ir didžiuojamės matydami gražų būrį jaunųjų mokslininkų, kurie jau dabar savo darbais, pasiekimais ir gebėjimais garsina Trakus ir mūsų gimnaziją.

Eiti mokslo keliu ne visada lengva ir paprasta, o kantrų darbą ir atsidavimą ne visada lydi vien džiaugsmas, sėkmė ir laimėjimai. Bet visa tai, ką darote šiandien, rytoj, darote vardan mokslo, darote ir vardan Lietuvos, vardan jos dabarties ir ateities.

Laimės paukštė mėgsta drąsius, linkusius rizikuoti, bandyti, klupti ir vėl keltis, ir niekada nenuleisti rankų. Sėkmės visiems jums, prasmingai žengiantiems šiuo gyvenimo keliu. Puoselėkite savo talentus kaip augalus, laistykite juos žiniomis, užsispyrimu, pergalės troškimu. Ir tada jie žydės ir džiugins visų akis ir širdį, aplankys tuos žiedus ir darbščiosios bitutės. Net ir nedidelis laimėjimas keičia mūsų kasdienybę. Tegul rytojus atneša jums sėkmę, laimę ir sveikatą.

Loreta Krinickienė, biologijos mokytoja

Šiaurės šalys, rašytojai ir jų herojai kūno kultūros pamokose

Trakų Vytauto Didžiojo gimnazija yra vieta, kur gera būti. Kad būti būtų gera, mokytojai, bibliotekos ir skaityklos darbuotojai stengiasi įvairinti ugdymo procesą, netradiciškai veda pamokas vienu metu integruodami kelis dalykus, pritaiko įvairius metodus.

Gimnazijos bendruomenė lapkričio 13-17 dienomis aktyviai įsijungė į tarptautinį projektą – Šiaurės šalių bibliotekų savaitę. Kūno kultūros mokytojai Neringa Gliėbienė, Liudvika Tichonova, Darius Brokartas kartu su kitais dalykų mokytojais 5-6-ose klasėse vedė integruotas kūno kultūros, lietuvių kalbos ir literatūros, geografijos pamokas. Mokiniai, remdamiesi kinestetinio mokymosi metodais, turimomis literatūros ir geografijos žiniomis, naudodami judriuosius žaidimus, pakartojo Šiaurės šalių rašytojų kūrybą, valstybių

atributiką, gebėjo atpažinti bent po vieną kūrinį ir jo kontekstą, bent vienos šalies atributiką.

Kinestetinis metodas sujungia kelias veiklas į visumą, ugdo fizinį ir emocinį intelektus, pažintinę kompetenciją, moko vaikus bendradarbiauti dirbant komandoje. Mokytojų ir skaityklos vedėjos Laima Lukšienės paruoštos užduotys derėjo su bendrosiomis programomis, atitiko mokinių amžių ir jų patirtis.

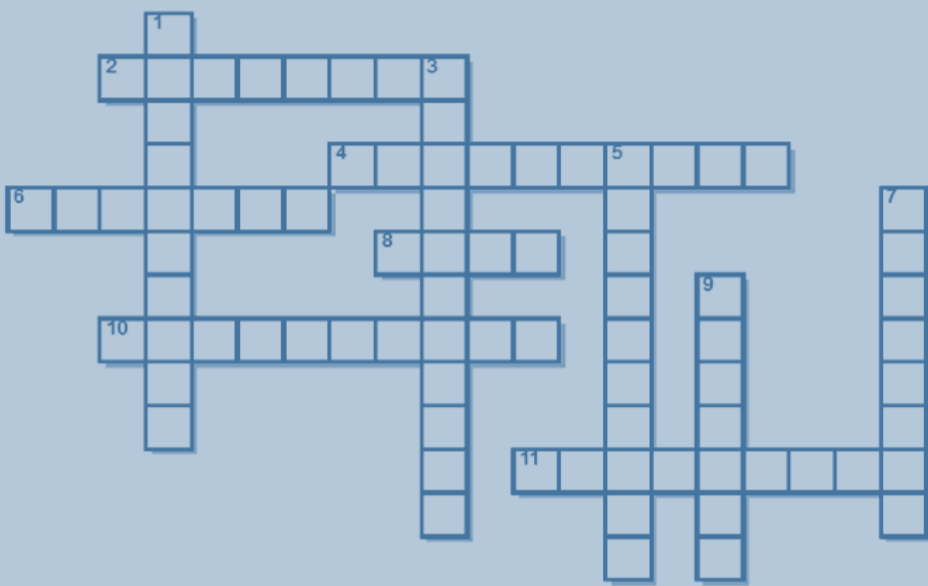
Vykdamas refleksijas labiausiai patiko penktokės Erikos atsiliepimas, kad „bėgant ir eilėraščių būtų galima mokytis“. Taigi užduotį atėičiai mes jau turime...

Neringa Gliėbienė ir Liudvika Tichonova, kūno kultūros mokytojos

NORIU PAŽINTI. NORIU ŽINOTI. NORIU SUPRASTI.

Siūlome tarpušventy paminklinti savo galveles.

Apie gimnaziją

Horizontaliai:

2. Kas buvo šios mokyklos pirmasis direktorius?
4. Kokia Mokinių tarybos pirmininkės pavardė?
6. Koks dabartinės gimnazijos direktorės vardas?
8. Koks yra gimnazijos internetinės svetainės adresas?
10. Koks yra gimnazijos laikraščio pavadinimas?
11. Jauniausi gimnazijos mokiniai.

Vertikaliai:

1. Kokia buvo gimnazijoje minima šventė gruodžio 20 d.?
3. Kokia pavaduotojos ugdymui, atsakingos už neformalią veiklą gimnazijoje, pavardė?
5. Visada laukiama gimnazistų šventė.
7. Kurį mėnesį baigsis šie mokslo metai?
9. Koks yra gimnazijos adresas (gatvės pavadinimas)?

KALĖDINIAI IMBIERINIAI MEDUOLIUKAI

Tešla:

100 g rudojo cukraus, 100 g baltojo cukraus, 100 g medaus, 75 ml vandens, 150 g sviesto, 1 v. šaukšto cinamono, 1 v. šaukšto malto imbiero, 1 v. šaukšto maltų

kardamonių, ½ a. šaukštelio juodųjų pipirų, 1 a. šaukštelio kepimo miltelių, 500 g miltų.

Glaistas:

1 kiaušinio baltymas, 350 g cukraus pudros, 1 šaukštas citrinos sulčių.

Į puodą suberkite cukrų, sudėkite medų ir įpilkite vandens. Kaitinkite ant nedidelės ugnies, kol cukrus ištirps. Sudėkite sviestą ir kaitinkite, kol ištirps (neužvirkite). Nukelkite nuo ugnies ir palikite paruoštą sirupą atvėsti. Įmaišykite prieskonius, suberkite miltus ir kepimo miltelius. Užminkykite vientisą tešlą. Tešla bus minkšta, bet nebijokite, pastovėjusi ji sutirštės. Tešlą įvyniokite į maistinę plėvelę ir palikite atvėsti šaldytuve. Geriausiai per naktį.

Tešlą dar kartą išminkykite, kol lengvai minkysis. Ant miltais parbarstyto stalo plonai iškočiokite tešlą, formelėmis išspauskite norimos formos sausainius. Sudėkite ant kepimo popieriumi ištiestos skardos ir kepkite 8-10 minučių 180 °C orkaitėje. Palikite atvėsti ant kepimo skardos.

Glaistui kiaušinio baltymą plakite mikseriu ir po truputį berkite cukraus pudrą, įpilkite citrinos sulčių. Plakite, kol masė labai sutirštės, taps blizgi (apie 2-3 minutes). Sudėkite glajų į konditerinį maišelį su plonu antgaliu ir puoškite meduoliukus. Jei konditerinio maišelio neturite, puikiai tiks paprastas polietileninis maišelis. Sudėkite glaistą, nukirpkite maišelio vieną kampelį (skylutė turi būti maža) ir pasinerkite į kūrybą.

Skanaus!

Mokiniai ir technologijų mokytojos

Su šventėmis!

KAD ŠVENTĖS MUS DŽIUGINTŲ...

ATLĖKĖ ELNIAS DEVYNIARAGIS
Lietuvių liaudies kalėdinė daina

At - lė - kė el - nias de - vy - nia - ra - gis,
oi ka - lė - da, de - vy - nia - ra(gis).

Devyniaragis, dešimtašakis, oi kalėda, dešimtašakis.
Ant jo ragelių kalveliai kalė, oi kalėda, kalveliai kalė.
Oi, jūs nukalkit aukselio kupką, oi kalėda, aukselio kupką.
Aukselio kupką, perlo vainiką, oi kalėda, perlo vainiką.
Perlo vainiką, sidabro žiedą, oi kalėda, sidabro žiedą.